

קֹבֶץ

יְשָׁא־אִישׁ

שִׂיחָה נוֹרָאָה וְנִפְלָאָה שֶׁזָּכִינוּ לִשְׁמֹעַ מִפִּי כְּבוֹד קְדֻשַּׁת מוֹרֵנוּ וְרַבֵּנוּ,
עֲטֶרֶת רֹאשֵׁנוּ, חִיּוּת נַפְשֵׁנוּ, הָאִי״שׁ אֲשֶׁר עַל הָעֵדָה

רַבִּי יִצְחָק שְׁמוּאֵל אַהֲרֹן לֶעזֶר שְׁלִיטָ״א

בְּסְעוּדַת בְּרִית מִילָה לְבֶן אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ

יוֹם שְׁלִישִׁי ט״ז מְנַחֵם־אָב פָּרָשַׁת עֵקֶב תשפ״ד

בְּעִנְיַן

'תִּקּוּן־הַכְּלָלִי'

יוֹצֵא לָאוֹר עַל יְדֵי חֲסִידֵי בְּרֶסְלֶב
עֶרֶב שַׁבַּת קֹדֶשׁ פָּרָשַׁת עֵקֶב תשפ״ד
יַבְנְאֵל עִיר בְּרֶסְלֶב – עִיר הַשִּׂמְחָה

רִשְׁמֵי דִּבְרוֹת קֹדֶשׁ שֶׁזָּכִינוּ לִשְׁמֹעַ מִפִּי מוֹ״ר הָרַה״צ שְׁלִיטָ״א, בְּסְעוּדַת בְּרִית מִילָה לְבֶן אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְיִקָּרֵא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל:
נַחְמָן חַיִּים, נֵרוֹ יָאִיר.

***

׳הֹדוּ לַה׳ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׳, זָכִינוּ הַיּוֹם לְהַכְנִיס אֶת הַתִּינוֹק נַחְמָן חַיִּים בִּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ, וְהִנֵּה פָּרָשַׁת הַשָּׁבוּעַ מַתְחֶלֶת: ״וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן״, וַחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (בְּרֵאשִׁית־רַבָּה מב, ג) ׳**אֵין וְהָיָה אֶלָּא לְשׁוֹן שִׂמְחָה**׳; וְאִיתָא בִּדְבְרֵי רַבֵּנוּ זַ״ל (לִקּוּטֵי־מוֹהַר״ן, חֵלֶק א, סִימָן קסט) שֶׁהָעִנְיָן הַמְרֻמָּז כָּאן, שֶׁהַשִּׂמְחָה שֶׁל הָאָדָם צְרִיכָה לְהַגִּיעַ עַד לְ׳עֵקֶב׳ – עַד הָרַגְלַיִם, כִּי זוֹ שְׁלֵמוּת הַשִּׂמְחָה – שֶׁאָדָם יִהְיֶה כָּל־כָּךְ שָׂמֵחַ עַד שֶׁיִּרְקוֹד מֵרֹב שִׂמְחָה!

וְהַפָּסוּק מְסַיֵּם ״וְשָׁמַר ה׳ אֱלֹקֶיךָ לְךָ אֶת הַבְּרִית״, וְעַל זֶה אוֹמֵר רַבֵּנוּ שָׁם, שֶׁעַל־יְדֵי שִׂמְחָה הָאָדָם זוֹכֶה שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּעַצְמוֹ יִשְׁמֹר לוֹ אֶת בְּרִיתוֹ; כִּי כְּשֶׁאָדָם זוֹכֶה לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה – בָּזֶה הוּא מַכְנִיעַ אֶת כָּל הַקְּלִפּוֹת, וְהֵם לֹא יְכוֹלִים לְהִתְקָרֵב אֵלָיו! **הַקְּלִפּוֹת לֹא יְכוֹלִין לָגֶשֶׁת לְאָדָם שָׂמֵחַ!** כִּי הַקְּלִפָּה נִקְרֵאת עַל שֵׁם הַיְלָלָה, וּכְשֶׁאָדָם זוֹכֶה לִשְׂמֹחַ, הוּא מְגָרֵשׁ אוֹתָהּ מֵעָלָיו, וַאֲזַי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּעַצְמוֹ שׁוֹמֵר לוֹ אֶת הַבְּרִית!

וְהִנֵּה זָכִינוּ בִּזְכוּיוֹת חֲנָם, שֶׁרַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ הוֹצִיא מֵהָעֶלֶם אֶל הַגִּלּוּי אֶת ׳תִּקּוּן־הַכְּלָלִי׳, שֶׁהֵם עֲשָׂרָה מִזְמוֹרֵי תְּהִלִּים, שֶׁעַל זֶה אוֹמֵר רַבֵּנוּ (שִׂיחוֹת הָר״ן, סִימָן קמא), שֶׁכְּשֶׁאָדָם אוֹמֵר אוֹתָם – הוּא מְתַקֵּן אֶת הַחֵטְא לְגַמְרֵי! וְאָמַר רַבֵּנוּ זַ״ל, שֶׁהַרְבֵּה צַדִּיקִים רָצוּ לְגַלּוֹת אֶת הַסּוֹד הַזֶּה שֶׁל תִּקּוּן־הַכְּלָלִי – וְלֹא הִצְלִיחוּ, וְחֶלְקָם הִסְתַּלְּקוּ בָּאֶמְצַע, ׳אֲבָל לִי עָזַר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁזָּכִיתִי לְגַלּוֹתוֹ׳... וְצִוָּה לְפַרְסְמוֹ לְכָלָל יִשְׂרָאֵל!

וְהִנֵּה יָדוּעַ וּמְפֹרָסָם מֵהָרְבֵּה צַדִּיקִים, שֶׁצָּרִיךְ לוֹמַר בְּכָל יוֹם כַּמָּה מִזְמוֹרֵי תְּהִלִּים, וְיֵשׁ שֶׁאָמְרוּ לוֹמַר עֲשָׂרָה מִזְמוֹרֵי תְּהִלִּים בְּכָל יוֹם, וְאִם־כֵּן, מַדּוּעַ שֶׁלֹּא תֹּאמַר כְּבָר אֶת הַתִּקּוּן־הַכְּלָלִי וְתִזְכֶּה לַתִּקּוּן הֶעָצוּם הַזֶּה שֶׁל רַבֵּנוּ?...

וְרַבֵּנוּ זַ״ל אָמַר, שֶׁמֻּחָמַת שֶׁזֶּה תִּקּוּן קַל - לוֹמַר רַק עֲשָׂרָה מִזְמוֹרֵי תְּהִלִּים, וְלֹא לָצוּם צוֹמוֹת וְלַעֲשׂוֹת יְגִיעוֹת וְטִרְחוֹת גְּדוֹלוֹת, דַּוְקָא מֻחָמַת זֶה יִהְיֶה קָשֶׁה לַאֲנָשִׁים לְקַיֵּם זֹאת, וּכְמוֹ שֶׁנַּעֲמָן שַׂר צְבָא אֲרָם, כְּשֶׁבָּא לֶאֱלִישָׁע הַנָּבִיא לְהִתְרַפֵּא מִצָּרַעְתּוֹ, וְהַנָּבִיא אָמַר לוֹ לִטְבֹּל בַּיַּרְדֵּן, הוּא כָּעַס וְאָמַר ׳מַה זֶּה הָעֵצָה הַזֹּאת? יֵשׁ לִי נְהָרוֹת הַרְבֵּה יוֹתֵר גְּדוֹלִים בְּדַמֶּשֶׂק... וְכִי אֶטְבֹּל בַּנָּהָר הַקָּטָן הַזֶּה וְאֶתְרַפֵּא?!׳... וַאֲנָשָׁיו אָמְרוּ לוֹ: ׳הֲרֵי אִם הוּא הָיָה אוֹמֵר לְךָ לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים גְּדוֹלִים וְקָשִׁים - הָיִיתָ עוֹשֶׂה אוֹתָם, אָז מָה אִכְפַּת לְךָ שֶׁזֶּה קַל?!׳... (חַיֵּי־מוֹהַר״ן, סִימָן תצב[1]).

וְעַל־כֵּן, אַשְׁרֵי אָדָם שֶׁזּוֹכֶה לוֹמַר אֶת הַתִּקּוּן־הַכְּלָלִי בְּכָל יוֹם, וּבִפְרָט שֶׁרַבֵּנוּ זַ״ל אוֹמֵר (לִקּוּטֵי מוֹהַר״ן, חֵלֶק א, סִימָן כט) שֶׁזֶּה גַּם מְסֻגָּל לְפַרְנָסָה וְהַצְלָחָה וְכוּ׳.

וְהִנֵּה, הָיוּ רְגִילִין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לוֹמַר, שִׁכְמוֹ שֶׁצִּ׳ק בְּלִי חֲתִימָה - הוּא לֹא שָׁוֶה כְּלוּם, אֲזַי גַּם בְּתִקּוּן־הַכְּלָלִי שֶׁרַבֵּנוּ הֵבִיא לָנוּ, יֵשׁ בּוֹ ׳חֲתִימָה׳ שֶׁל שְׁמוֹ הַקָּדוֹשׁ, הֵיכָן? בְּמִזְמוֹר הָרִאשׁוֹן שֶׁל הַתִּקּוּן־הַכְּלָלִי (מִזְמוֹר ט״ז), בַּפָּסוּק הָאַחֲרוֹן, כְּתִיב: ״תּוֹדִיעֵנִי אֹרַח חַיִּים שִׂבַע שְׂמָחוֹת אֶת פָּנֶיךָ נְעִמוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח״, נֶצַ״ח בְּגִימַטְרִיָּא כְּמִנְיַן נַחְמָ״ן (148).

וּבָזֶה שֶׁמַּכְנִיסִים אֶת הַתִּינוֹק בִּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ, חוֹקְקִים בּוֹ אֶת הַיְסוֹד, שֶׁיּוּכַל לְהַגִּיעַ לְשִׂמְחַת הַחַיִּים, לְשִׂמְחַ עִם הַקְּדֻשָּׁה וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת, שֶׁזּוֹ הָעֲבוֹדָה הַתְּמִידִית שֶׁלָּנוּ - לְהַכְנִיס חִיּוּת וְשִׂמְחָה בְּקִיּוּם הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת! וְכָךְ גַּם לְחַנֵּךְ אֶת הַיְלָדִים שֶׁלָּנוּ, וְלִרְאוֹת שֶׁעַל זֶה יִהְיֶה מֻשְׁתָּת כָּל הַבַּיִת שֶׁלָּנוּ!

וְהִנֵּה יְדוּעָה הַשְּׁאֵלָה, הֵיכָן כְּתוּבָה מִצְוַת הַשִּׂמְחָה, וְצַדִּיקִים אָמְרוּ עַל זֶה כָּל־מִינֵי תְּשׁוּבוֹת, אֲבָל רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ אוֹמֵר בְּמִפֹּרָשׁ (לִקּוּטֵי־מוֹהַר״ן, חֵלֶק ב, סִימָן כד): **׳מִצְוָה גְּדוֹלָה לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד׳!**

---

[1] וְלִפְעָמִים לְהֶפֶךְ, שֶׁהוּא נִמְנָע מִדָּבָר שֶׁבִּקְדֻשָּׁה מֵעִצָּם קַלּוּתוֹ, שֶׁהַדָּבָר הַזֶּה קַל בְּעֵינָיו מְאֹד לַעֲשׂוֹתוֹ, וּמֻחְמַת זֶה אֵינוֹ מַאֲמִין שֶׁחַיֵּי נַפְשׁוֹ יִהְיוּ תְּלוּיִים בְּדָבָר קַל כָּזֶה, עַיֵּן שָׁם.

וְהִנֵּה, הַתִּינוֹק נַחְמָן חַיִּים, נֵרוֹ יָאִיר, נוֹלָד בְּיוֹם תִּשְׁעָה בְּאָב, שֶׁהוּא גַּם ׳מוֹעֵד׳ כַּיָּדוּעַ, וְנִכְנַס לַבְּרִית הַיּוֹם - בט״ז מְנַחֵם־אָב, שֶׁהַיּוֹם הַהִלּוּלָא קַדִּישָׁא שֶׁל הָרַב הַקָּדוֹשׁ רַבִּי מְנַחֵם מֶענְדֶל לֶעזֶער בַּעַל ׳שִׂבַּע שְׂמָחוֹת׳ זי״ע, שֶׁהָיָה צַדִּיק נוֹרָא מְאֹד, שָׂרָף עֶלְיוֹן! הוּא הָיָה הַבַּעַל־תְּפִלָּה בְּיוֹם כִּפּוּר אֵצֶל הַחוֹזֶה־מִלּוּבְלִין זי״ע, וּבְכָל הַשָּׁנָה אֵצֶל רַבִּי מְנַחֵם מֶנְדֶל מֵרִימְנוֹב זי״ע, וְהָיָה מִתְפַּלֵּל בְּהִתְלַהֲבוּת גְּדוֹלָה וְיִרְאָה נוֹרָאָה, וְהָיָה כֻּלּוֹ מָלֵא שִׂמְחָה תָּמִיד, וּבְסוֹף יָמָיו הָיָה בְּעִיר טוּרְנָא, וְהָיְתָה שָׁם מַגֵּפָה, וְהוּא אָמַר ׳אֲנִי הוֹלֵךְ כַּפָּרָה לְעַם יִשְׂרָאֵל׳, וְהִסְתַּלֵּק מִתּוֹךְ מְסִירוּת נֶפֶשׁ, וְהַמַּגֵּפָה נֶעֱצָרָה...

אַחַר הִסְתַּלְּקוּתוֹ, כְּשֶׁבָּאוּ בָּנָיו לְהַדְפִּיס אֶת כְּתָבָיו, שָׁאֲלוּ אֶת הָרַב הַקָּדוֹשׁ רַבִּי חַיִּים מְצַאנְז זי״ע, מַה יִּהְיֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַסֵּפֶר, וְהָרַב הַקָּדוֹשׁ רַבִּי חַיִּים זי״ע כּוֹתֵב בְּמִכְתָּב הַהַסְכָּמָה לַסֵּפֶר, שֶׁיִּקָּרֵא שְׁמוֹ ׳שִׂבַּע שְׂמָחוֹת׳, כִּי כְּשְׁמוֹ כֵּן הוּא - מַשְׂבִּיעַ שִׂמְחָה, כְּמַאֲמָר הֶחָכָם (מִשְׁלֵי טו, כג) ״שִׂמְחָה לָאִישׁ בְּמַעֲנֵה פִיו״, וּמְסַיֵּם שָׁם: ׳וְעוֹד טְעָמִים אֲשֶׁר אִתִּי בְּקִרְיַאת שֵׁם זֶה לַסֵּפֶר הַקָּדוֹשׁ הַלָּזֶה׳.

וְכָל זֶה מְרֻמָּז בַּפָּסוּק הָאָמוּר מִן הַמִּזְמוֹר הָרִאשׁוֹן שֶׁל תִּקּוּן־הַכְּלָלִי: ״תּוֹדִיעֵנִי אֹרַח חַיִּים שִׂבַּע שְׂמָחוֹת אֶת פָּנֶיךָ נְעִמוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח״ - נֶצַ״ח הוּא רַבֵּנוּ זַ״ל כַּנַּ״ל, שֶׁזֶּה הַשֵּׁם ׳נַחְמָן׳, וְהַשֵּׁם ׳חַיִּים׳ מְפֹרָשׁ בַּפָּסוּק - ״תּוֹדִיעֵנִי אֹרַח ׳חַיִּים׳״, וְכֵן ״שִׂבַּע שְׂמָחוֹת״ - שֶׁיּוֹמָא דְּהִלּוּלָא שֶׁלּוֹ הִיא הַיּוֹם, ט״ז מְנַחֵם־אָב, נִמְצָא שֶׁהַכֹּל קָשׁוּר זֶה בָּזֶה בְּקֶשֶׁר קָדוֹשׁ וְנִפְלָא.

הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַתִּינוֹק יִהְיֶה צַדִּיק גָּדוֹל, תַּלְמִיד חָכָם אֲמִתִּי, וְיִהְיֶה לַהוֹרִים וְלַסָּבִים וְלַסַּבְתּוֹת מִכָּל הַצְּדָדִים נַחַת דְּקֻדְשָׁא מִמֶּנּוּ, וְנִזְכֶּה כֻּלָּנוּ לִשְׂמֹחַ בְּשִׂמְחַת הַגְּאֻלָּה, שֶׁיִּתְגַּלֶּה מְשִׁיחַ צִדְקֵנוּ וְיִגְאָלֵנוּ גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה, אָמֵן וְאָמֵן!

2,200 ספרי ״סיפורי מעשיות״ עם פירוש ״בתוך הנחל״ (מעשיות א׳ וב׳) הודפסו והופצו בין שכבות העם! בימים אלה עובדים על הכנת החלק הבא: הפירוש הנפלא על מעשיות ג׳ עד ח׳; ביכולתך לקחת חלק בהדפסה הקדושה שתזכה עוד רבים בהתעוררות מן השינה, וחיזוק עצום מלימודי הצדיק לעובדא ולמעשה!
לפרטים: 058-456-3404 או בדוא״ל: s0584563404@gmail.com